

EXPUNERE DE MOTIVE

Statele europene au adoptat și transpus în practică, încă de la începutul anilor '90, o legislație reparatorie pentru persoanele care, din motive politice, religioase, de etnie sau origine, au fost persecutate în timpul regimurilor totalitare.

În prezent, Statul Român acordă o serie de drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Afirmarea explicită a statului democratic de a acorda reparații persoanelor care au suferit un prejudiciu moral și fizic în timpul Holocaustului trebuie să fie o preocupare constantă. Condamnarea formală a Holocaustului trebuie depășită, iar stabilirea unor reparații materiale pentru prejudiciul moral suferit reprezintă o dovadă în acest sens.

Acordarea de măsuri compensatorii ultimilor martori ai Holocaustului din România, care și-au văzut destinele ruinate de regimul dictatorial care a condus România în perioada celui de-al Doilea Război Mondial, reprezintă o recunoaștere publică a tragediei prin care au trecut, a chinului care s-a extins de-a lungul generațiilor și a distrus vieți.

Victimele Holocaustului sunt martorii direcți ai tragediei națiunii române în perioada celui de-al Doilea Război Mondial, iar prețuirea și compasiunea semenilor pentru suferințele îndurate trebuie să ia inclusiv forma unor reparații materiale.

De multe ori, societatea are tendința să uite că aceste persoane, ajunse în prezent la o vârstă înaintată, cu o stare de sănătate precară, o situație dificilă și ale căror venituri sunt foarte mici, au fost nevoite să trăiască atât cu urmările suferinței proprii cât și cu amintirea unor drame inimaginabile.

Prezenta propunere legislativă este motivată de nevoia de a aduce la un numitor comun prevederile Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și ale Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind

acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.

Implicit, modificările propuse vor asigura un tratament similar și corect pentru beneficiarii celor două acte normative, victime ale persecuțiilor inițiate de regimurile totalitare care au condus România.

Păstrarea și protejarea memoriei victimelor Holocaustului este o datorie sacră, așa cum este și sprijinirea puținilor supraviețuitori ai Holocaustului care mai trăiesc astăzi. Suferința fiecărui om care a fost ucis în timpul Holocaustului și vocea supraviețuitorilor Holocaustului este și trebuie să rămână o sursă fundamentală de motivație pentru întreaga societate.

Un exemplu de speranță.

Prezenta propunere legislativă este un mic și tardiv ajutor pentru supraviețuitorii Holocaustului. Acest sprijin reprezintă atât o recunoaștere a suferinței cât și un gest de demnitate față de ei și față de modul în care au găsit puterea să își continue viața, împărtășind o lecție fundamentală.

Inițiator, /

Silviu Vexler

Deputat FCER